

DELIVERABLE D.T3.4.1

New local financing and support tools

Version n° 06/2021

D.T3.4.1: New financing and support tools

A.T3.4 Design and implementation of new local financing and support schemes for renewable district heating

Issued by: Partner n° 10 - Partner JSP; Partner n° 9 - Partner KSENA
Version date: 26.10.2021
Version. Revision: 1.0
Circulation: PU - Public

Document History

Date	Version	Description of Changes
------	---------	------------------------

Partners involved

PP9° - PP Zavod Kssena Velenje

PP10° - PP Javne službe Ptuj, d. o. o.

Interreg CENTRAL EUROPE

Priority:	2. Cooperating on low-carbon strategies in CENTRAL EUROPE
Specific objective:	2.2 To improve territorial based low-carbon energy planning strategies and policies supporting climate change mitigation
Acronym:	ENTRAIN
Title:	Enhancing renewable heat planning for improving the air quality of communities
Index number:	CE1526
Lead Partner:	Ambiente Italia Ltd
Duration:	01.04.2019 31.03.2022

Table of contents

1. EXECUTIVE SUMMARY	4
2. Vzpostavitev nove finančne sheme	8
2.1. Uvod	8
2.2. Osnutki postopkov izvedbe - Nacionalni energetskega podnebni načrt (NEPN)	9
2.2.1. Aktivnosti in rezultati	12
2.2.2. Prihodnost nadaljnjega razvoja finančnih shem	12
2.2.3. Zaključek	13

1. EXECUTIVE SUMMARY

In general, DH network operators are facing the following challenges in decarbonization and improvement of their networks:

- Better insulation of the connected buildings to reduce the heating load;
- Lower network temperatures to enable more renewable energy sources to be integrated in the system;
- How to ensure profitability also with decreasing heat demand of connected buildings;
- Dealing with uncertainty regarding the availability and cost of climate-neutral gas (syngas);
- Lack of a legal framework for systematic decarbonisation of DH networks;
- Permanent development of new technologies requires continuous education at increased levels, thus ensuring the competence of staff.

In Slovenia, the following key success factors, which have been demonstrated as drivers to a high quality, efficient and sustainable DHC service, are considered the most relevant:

1. The coherent national policy and regulatory environment which provides stable ground and incentives for the development of DHC systems (e.g. by setting ambitious CO₂ targets, establishing specific fiscal measures promoting the use of renewable energy, etc.).
2. Direct or indirect subsidies (e.g. investment grants, support schemes to CHP and RES, access to competitive debt funding, fossil fuel taxes, ...) and/or dedicated financial instruments supported by the long-term Cost-Benefit-Analysis approach can enhance (price) competitiveness of DH. Relevant tax incentives (increased taxes on electricity and fossil fuels) are essential to promote EE and support the energy transition.
3. Coherent urban municipal (local) heat supply planning, supported by the promotion of DHC as part of municipal energy supply and climate strategy, where heat planning is integrated in their urban development projects (e.g. undertaking a long-term cost-benefit analysis for heat planning, establishing DH zones or specific environmental requirements for buildings, promoting compact and mixed-use new districts, etc.).
4. Alignment of interests through cooperation and efficient communication between the national (public authorities, regulating bodies) and local actors (municipal authorities, DHC company, final users), all aiming at good quality service and a sustainable and cost-efficient heat and cold supply.
5. Competitive DHC prices comparing to the alternative energy solutions available in the market. This price competitiveness can be enhanced through an optimised system design, through competitive procedures for the market or by allowing competition between

different heat/cold supply solutions.

6. A flexible production that allows better cost-efficiencies (mainly through a dynamic optimisation of the supply) can be achieved through a diversified and complementary energy mix, the use of CHP and enhanced management practices, connecting the electricity and heating markets.

Transparency of the prices, comparison at national level through benchmarking and clear visibility of future prices have a positive impact on a client's choice of DHC. Transparency is a necessity to gain the trust of all stakeholders and consumers in particular.

As part of the support for the utilization of renewables subsidies for DHS within the framework of the operational programme for the implementation of the European Cohesion policy for the period 2014 - 2020, where the support for investments in the production of heat from biomass DH and integration of solar collectors were also included.

In the period 2014 - 2020 there were public tenders for the co-financing of the construction of RES DHS with boiler capacity of up to 10 MW or construction of micro DHS systems with boiler capacity of up to 1 MW, including expansion of the existing DH networks. Besides there were tenders for the financing of environmental investments, which included the installation of heat stations or substations for connection to the DH network and incentives for new investments in the use of RES, including, inter alia, the connection of a one- or two-storey building to RES DHS. The implementation of these measures is anticipated to be extended in 2022 and on in the future.

The running scheme for financing the DHSs are:

- Eko sklad (Slovene environmental public fund)

Loans to legal entities (municipalities and/or providers of public utility services, enterprises and other legal entities) and sole traders for investments in environmental infrastructure, environmentally sound technologies and products, energy efficiency, energy saving investments, and use of renewable energy sources;

Loans to individuals (households) for conversion from fossil fuels to renewable energy sources, energy saving investments, investments in water consumption reduction, connections to sewage system, small waste water treatment plants, replacement of asbestos roofs;

Grants to individuals (households) for investments in electric cars and for investments in residential buildings (energy efficiency and use of renewable energy sources);

Grants to legal entities (municipalities and/or providers of public utility services, enterprises and other legal entities) for investments in electric cars and buses for public transport on compressed natural gas or biogas;

Grants to municipalities for investments in buildings where public education takes place (schools, kindergartens, libraries etc.), newly constructed as low energy and passive buildings or renovated in passive standard.

- Ministry of infrastructure (cohesion funds):

The subject of co-financing is financial incentives designed to invest in new DHS on RES. Investors are also eligible for financial incentives, which are aimed at expanding the existing DHS of RES or building a new boiler room with wood biomass boilers as a source for the existing DHS in the following content:

- building DHS with a boiler capacity of up to 10 MW or the construction of micro systems of RES systems with a boiler capacity of up to 1 MW;
- Extension of the remote network with the existing DOE system with or without the addition of additional wood biomass boilers;

The total amount of the financial incentive in the form of grants for carrying out an individual operation is up to 35 % of the value of the eligible investment costs if the applicant is a large enterprise. In the case of medium-sized enterprises, the financial support is granted and could increase by 10 percentage points and by 20 percentage points for small enterprises. A system that have a unit for cogeneration of electricity and heat from which heat is delivered to the DHS, the amount of incentives can be increased by 10 percentage points.

Future financial mechanisms for DHSs

In Slovenia’s National Energy and Climate Plan (NECP), heating networks are considered as an important element of the future energy system. In densely populated areas, DHSs have proven to play a key role in the decarbonisation of the heating and cooling sector. The most important role will be held by 4th generation DH systems, characterized by low operating temperatures, flexibility of operation, the possibility of cogeneration of heat and electricity, storage of heat, integration with sectors of electricity generation, transport, as well as integration of RES and excess heat.

The Action Plan sets out actions which need to integrate with wider policy development so these actions need to be further taken in a coordinated way.

NO.	ACTION	TIMING	RESPONSIBLE STAKEHOLDER
1.	The national (government) and local (municipal) authorities to support the development of new business models for the delivery, refurbishment and financing of heat networks. One of possible business models is ESCO, which can be developed as a not-for-profit Energy Service Company which can tackle fuel poverty, cut carbon emissions and create new jobs.	2020-2022	Ministry of infrastructure / Ministry of finance / Municipalities
2.	Provide necessary funding for the sustainable retrofitting of DH systems aiming at increase of efficiency and competitiveness (optimization of operation, expansion of networks), increasing the use of RES and excess heat, promotion of CHP in DO systems; sectoral integration (e.g. by energy storage and “power2heat”), etc. (<i>Remark: This</i>	2020-2022 (2030)	Ministry of infrastructure / Government Office for Development and European

NO.	ACTION	TIMING	RESPONSIBLE STAKEHOLDER
	<i>action was included in the draft NECP. January 2020).</i>		Cohesion Policy (SVRK)
3.	An incentive framework is needed that supports investments in climate-neutral heat, allowing adequate (quantitatively limited) support for the remaining heat generated by CHP that can't be ensured by RES or waste heat in a short term. <i>(Remark: Related actions were included in the NEEAP)</i>	2020-2030	Ministry of infrastructure / Government Office for Development and European Cohesion Policy (SVRK) / EkoFund (EkoSkład)
4.	Co-financing programme (financial incentives) for investments in new DH using wood biomass (DHWB) systems and micro-systems, as well as the expansion of existing DHWB systems and the construction of new boiler rooms containing wood biomass boilers or solar systems as a source for existing DH. <i>(Remark: This action was included in the NEEAP)</i>	2020-2030	Ministry of infrastructure /

2. Vzpostavitev nove finančne sheme

2.1. Uvod

Sistemi daljinskega ogrevanja (SDO) se pri razogljčenju in izboljšanju učinkovitosti lastnih omrežij soočajo z naslednjimi izzivi:

- zaradi izboljšanja izolacije zgradb, ki jih s toploto za ogrevanje prostorov oskrbuje sistem DO, se zmanjšuje odjem toplote;
- da bi bilo mogoče v SDO vključiti čim več obnovljivih virov energije, je potrebno znižati temperature v omrežju;
- zagotavljanje ekonomske stabilnosti tudi v primeru zmanjšanih potreb po toploti v stavbah, ki so priključene na omrežje DO;
- negotovost glede prihodnje razpoložljivosti in stroškov razogljčenega (sinteznega) plina;
- pomanjkljiv regulatorni okvir za sistematično razogljčenje omrežij DO;
- razvoja novih tehnologij zahteva vse bolj usposobljeno osebje ter stalna in zelo specifična (t.i. nišna) izobraževanja na vse višjem nivoju.

V zgoraj omenjenih izzivih, ki so med seboj močno povezani, se prepletajo tako skrb za zmanjševanje izgub pri distribuciji, povečevanje števila potrošnikov pa tudi izvajanje (podpornih) ukrepov za trajnostni razvoj. Ker je razvoj trajnostnega in konkurenčnega SDO odvisen od sodelovanja številnih zainteresiranih strani, so potrebne usklajene akcije na različnih ravneh. Ustrezna in pravočasna vključenost zainteresiranih strani (zlasti tistih, ki ključno vplivajo na odločanje glede uporabe (oz. priključevanja na) SDO, npr. večji lastniki stavb, investitorji, javna uprava/občine), določitev njihovih jasnih vlog, odnosov in načina sodelovanja med njimi so predpogoj za uspešen razvoj daljinskega ogrevanja. S prenovami in razumno širitvijo ogrevalnih omrežij je mogoče konkretno prispevati k razogljčenju oskrbe s toploto, pri čemer je nujno zagotavljanje konkurenčnosti DO. Tudi zato je za usmerjanje razvoja sektorja oskrbe s toploto nujno vzpostaviti ustrezne mehanizme finančne ali cenovne politike (npr. primerno upoštevajoč ogljično intenzivnost goriv).

V Sloveniji med najpomembnejše dejavnike, ki bi pripomogli k uspešnemu razvoju visokokakovostnih, učinkovitih in trajnostno naravnanih storitev daljinskega ogrevanja, sodijo:

1. Usklajene nacionalne politike in regulativno okolje, ki bi zagotavljala stabilno podlago in spodbude za razvoj SDO (npr. določitev ambicioznih ciljev glede ogljične intenzivnosti, vzpostavitev posebnih, namenskih davčnih ukrepov za spodbujanje uporabe OVE, itd.).
2. Neposredne ali posredne subvencije (npr. podpore za naložbe, podporne sheme za SPT in OVE, dostop do ugodnega namenskega financiranja z garancijami, davki na fosilna goriva ...) in namenski finančni instrumenti, podprti s celovitimi, dolgoročnimi analizami stroškov in koristi, ki bi povečali (cenovno) konkurenčnost oskrbe s toploto iz SDO. Ustrezne davčne spodbude (vključno z ustrezno obdavčitvijo električne energije in fosilnih goriv) so bistvenega pomena za spodbujanje energetske učinkovitosti in podporo trajnostni energetski preobrazbi.
3. Skladno prostorsko načrtovanje oskrbe s toploto (zlasti na lokalnem - občinskem ali regionalnem - nivoju), ki razvoj SDO vključuje kot del občinske (ali regionalne) energetske in podnebne

strategije, pri čemer je oskrba s toploto vključena v projekte načrtovanja in razvoja urbanih območij (npr. za stavbe vzpostaviti t.i. »coniranje« območij za ogrevanje ali druge posebne okoljske zahteve, spodbujanje razvoja kompaktnih okrožij, izvajanje celovitih analiz stroškov in koristi itd.).

4. Usklajevanje interesov z vzpostavitvijo sodelovanja in učinkovite komunikacije med nacionalnimi (ministrstva in drugi regulatorni organi) in lokalnimi akterji (občinski organi, podjetja DO, končni uporabniki) s ciljem zagotavljanja kakovostnih storitev ter trajnostne in stroškovno učinkovite oskrbe s toploto (in hladom).

5. Doseganje konkurenčne cene DO v primerjavi z alternativnimi rešitvami oskrbe s toploto. To je mogoče izboljšati z optimizacijo na različnih ravneh, z vzpostavitvijo ustreznih pogojev konkurenčnosti na trgu ali z dopuščanjem konkurence med različnimi rešitvami za oskrbo s toploto / hladom.

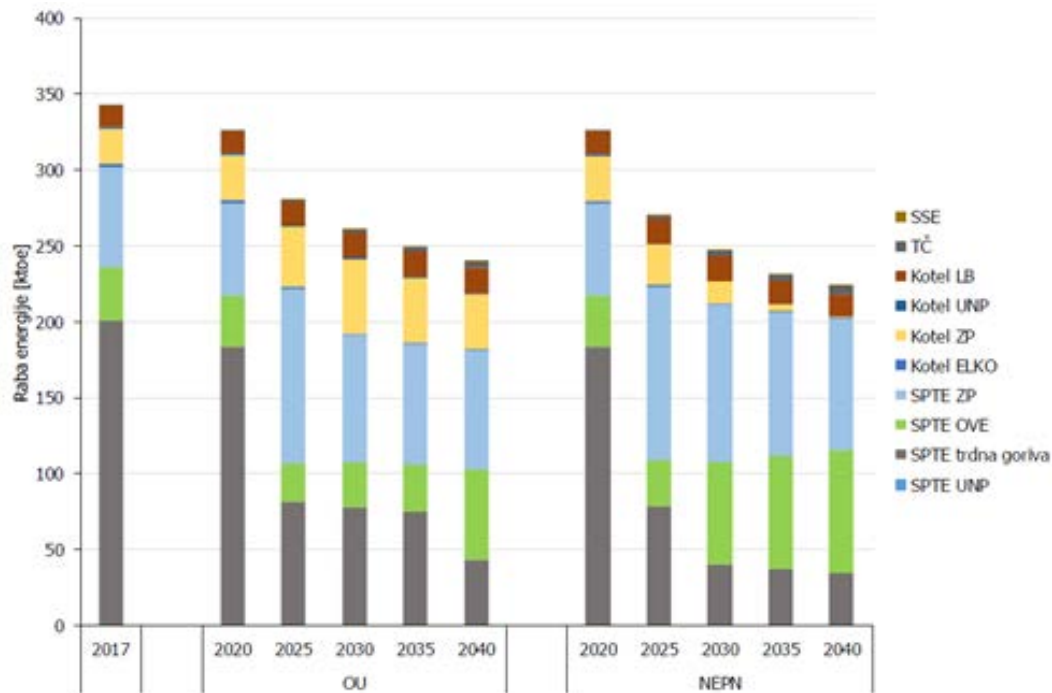
6. Prilagodljiva proizvodnja, ki omogoča večjo stroškovno učinkovitost (predvsem z dinamično optimizacijo oskrbe), je mogoče doseči s primerno razpršeno kombinacijo energetskih virov in tehnologij, vključno z uporabo SPTE in naprednih praks upravljanja z energijo, ki povezuje sektorja električne energije in ogrevanja.

Preglednost cen, primerjava na nacionalni ravni in jasno opredeljena napoved prihodnjih cen pozitivno vplivajo na odločitev odjemalcev (potrošnikov) za daljinsko ogrevanje. Preglednost je namreč nujen pogoj za pridobitev zaupanja vseh zainteresiranih strani, še posebno potrošnikov.

2.2. Osnutki postopkov izvedbe - Nacionalni energetski podnebni načrt (NEPN)

V slovenskem Nacionalnem energetskem in podnebnem načrtu (NEPN) so sistemi daljinskega ogrevanja obravnavani kot pomemben gradnik prihodnjega energetskega sistema. V gosto naseljenih območjih imajo sistemi DO dokazano ključno vlogo pri razogljičenju sektorja ogrevanja in hlajenja. Zelo pomembno vlogo bodo imeli sistemi za t.i. »4. generacije«, za katere so značilne nizke obratovalne temperature, prožnost delovanja, možnost sproizvodnje toplote in električne energije, shranjevanje toplote, integracija s sektorji proizvodnje električne energije, prometa, pa tudi vključevanje večjega deleža OVE in odvečne toplote.

Po predvidevanjih NEPN se bo v obdobju od 2017 do 2030 poraba toplote iz DO zmanjšala za 28%. Kljub spodbujanju priklopov večstanovanjskih stavb in zgradb storitvenega sektorja na omrežja DO je pričakovati, da se bo poraba toplote znatno zmanjšala predvsem zaradi izvajanja energetske prenove stavb. Struktura in tehnološke značilnosti naprav za proizvodnjo toplote ter struktura rabe goriv oz. virov energije v DO sledi smernicam, ki vodijo k postopnem razogljičenju sektorja. Uporaba fosilnih goriv se zmanjšuje, medtem ko se delež OVE in učinkovitejših tehnologij - SPTE in toplotnih črpalk - povečuje (Slika 6). Vsi ti trendi in dolgoročne posledice ukrepov kažejo, da je treba vse omenjene izzive naslavljati sistematično in celovito.

Slika 1: Projekcija energije in struktura tehnologij in energentov za ogrevanje - scenariji: OU (obstoječi ukrepi), NEPN (napredni ukrepi) (vir: NEPN, januar 2020)

Da bodo pri doseganju ciljev na področju rabe energije in varovanje podnebja pozitivno vlogo odigrali tudi sistemi DO, bo potrebno poskrbeti, da bodo postajali vse bolj učinkoviti, kar bo mogoče doseči s kombinacijo več tehnologij in ukrepov: npr. z izboljšanjem nadzora oz. upravljanja delovanja, s prenovo in izboljšanjem toplotne izolacije omrežij na vseh ravneh (magistralni, sekundarni, interne instalacije), z rekuperacijo toplote in povečanjem deleža OVE (npr. geotermija, sončna energija, biomasa) in izrabo odvečne toplote, in ko dekarboniziramo električno omrežje še s povečanjem uporabe elektrike za ogrevanja npr. s toplotnimi črpalkami. Vsaka od teh tehnologij ima specifične prednosti, ki jih velja v čim večji meri izkoristiti vsaka pri zagotavljanju nizkoogljične oskrbe s toploto.

Strateško načrtovanje v sektorju ogrevanja (in hlajenja) je bilo za razvoj DO prepoznano kot ena od ključnih prednostnih nalog. Oblikovanje programa prenov SDO in razvoja oskrbe s toploto je precej odvisno tudi od razvoja elektroenergetskega sektorja ter od prihodnjih energetske potreb v stavbnem sektorju. Poleg tega je za določitev prihodnje vloge omrežij DO v povezavi z drugimi vrstami oskrbe s toploto potrebno konkretno, srednjeročno in dolgoročno načrtovanje, ki bo zagotavljalo višjo stopnjo naložbene varnosti za dobavitelje toplote. To podlage je treba razviti v neodvisnih, organiziranih in participativnih procesih v občinah, pri čemer morajo sodelovati tudi energetska podjetja. Programi lokalnega/regionalnega daljinskega ogrevanja morajo biti vključeni v dolgoročne strategije za oskrbo s toploto (npr. v okviru LEK-ov), ki morajo tvoriti trdno podlago pri razvoju energetskega prehoda na nacionalni (in EU) ravni.

Razvoj DO v povezavi s podnebno nevtralnno oskrbo s toploto je nujen za trajnostno energetska preobrazbo, še zlasti to velja v gostejše naseljenih (urbanih) območjih. Soproizvodnja toplote in elektrike na zemeljski plin je v slovenskih SDO precej razširjena in uveljavljena tehnologija, in pričakovati je, da bo svojo vlogo ohranila še prihodnjih 5-10 let, kar vsaj srednjeročno sicer utegne imeti celo ugoden vpliv na zmanjšanje izpustov CO₂. Vendar prizadevanja za dolgoročno razogljičenje SDO vključujejo zahteve po uvajanju veliko večjega deleža OVE oziroma toplote iz nizkoogljičnih virov, kot so odvečna toplota (iz industrijskih ali storitvenih procesov), toplotne črpalke in biomasa. Prenova in širitev sistema DO je proces, v katerega načrtovanje in izvajanje bi morala biti lokalna skupnost (občina) dejavno vključena. Brez aktivnega upravljanja in njene podpore je ogrožena varnost naložb in dolgoročnih investicij v omrežno infrastrukturo.

DO v Sloveniji v veliki meri temelji na soproizvodnji toplote in električne energije (SPTE), katere velik del izvira iz kurjenja premoga in zemeljskega plina. Pogoji financiranja soproizvodnje so še vedno med najpomembnejšimi dejavniki pri sprejemanju naložbenih odločitev za DO. Doslej so bili pogoji (so)financiranja proizvodnje energije iz SPTE bistveno privlačnejši kot za druge podnebno nevtralne možnosti proizvodnje toplote, zato bi veljalo znova pretehtati oblikovanje politike subvencioniranja SPTE, katere cilj je učinkovita raba energije in vključevanje OVE in izraba odvečne toplote. Za dolgoročno zdržne ukrepe na tem področju mora biti vzpostavljeno strateško upravljanje in zagotovljene ustrezne finančne strukture oz. viri. Zaradi obsežnih in dolgoročnih naložb je treba razviti ciljno usmerjene finančne mehanizme in poslovne modele, ki bodo podpirali stabilen razvoj SDO. Za pospešitev prenov je nujno zagotoviti financiranje tako iz nacionalnih strukturnih kot tudi iz EU virov.

Dodatne (vzpodbujene) naložbe v projekte daljinske energetike morajo vključevati podporo mestom pri opredeljevanju možnosti financiranja in poslovnih modelov za udejanjenje projektov. Konkretno naložbe so potrditev dogovora med vodstvom lokalne skupnosti, vlagatelji in potrošniki, pri čemer so neposredno opredeljive koristi, vključno z zmanjšanjem emisij TGP, izboljšano kakovostjo zraka, zelenimi delovnimi mesti in izboljšanim dostopom do trajnostne energije. Zagotoviti je treba več virov financiranja, ki lahko zagotovijo začetna sredstva za financiranje izboljšanja energetske učinkovitosti v javnem in zasebnem sektorju, vključno s posebno podporo razvoju DO.

Razogljičenje daljinskega ogrevanja pomeni tudi nujnost njegove širitve, ki nedvomno zahteva pozitiven odziv na strani kupca. Veliko je še potrebno storiti pri ozaveščanju o koristih DO in promociji njegove vrednosti za trajnostni razvoj skupnosti, npr. s predstavitvijo dobrih praks in pozitivnih primerov, s čimer bi podprli zanimanje potrošnikov za priključitev na DO kot eno od možnosti. Pregledne promocijske kampanje in trženjske dejavnosti so za sektor DO velikega pomena, saj pomagajo pri obveščanju javnosti in podpirajo pravilne odločitve.

Ta akcijski načrt določa ukrepe, ki jih je treba vključevati v širši razvoj politik, zato bo potrebno te ukrepe še nadalje usklajevati. Področja priporočil so strukturirana v naslednje skupine:

- (1) Vizije, strategije in načrti za ogrevanje (in hlajenje);
- (2) Podporni ukrepi in strokovna vodila;
- (3) Načrtovanje in regulativa;
- (4) Financiranje.

2.2.1. Aktivnosti in rezultati

ŠT.	UKREPI	Terminski okvir	/ Odgovorni deležnik
1.	Podpora razvoju novih poslovnih modelov za gradnjo, prenavo in financiranje toplotnih omrežij s strani nacionalnih (vladnih) in lokalnih (občinskih) organov oblasti. Ena od možnih oblik poslovnega modela je energetska pogodbeništvu, ki ga je mogoče izvajati tudi preko neprofitnih ponudnikov storitev energetske učinkovitosti, kar bi lahko predstavljalo eno od oblik spoprijemanja z energetske revščino ter korak k zmanjšanju ogljičnega odtisa in ustvarjanju novih delovnih mest.	2020-2022	MZI; MF;
2.	Zagotoviti potrebna sredstva za trajnostno prenavo sistemov DO s ciljem povečanja njihove učinkovitosti in konkurenčnosti (optimizacija obratovanja, širitev omrežij), povečanja rabe OVE in odvečne toplote, spodbujanja visoko učinkovite soproizvodnje, prilagajanja ustroja DO za sektorsko integracijo (npr. z vgradnjo hranilnikov toplote in tehnologij "power-to-heat") itd.	2020-2022 (2030)	MZI; SVRK;
3.	Potreben je okvirni program spodbud, ki bo podpiral naložbe v ogljično nevtralno oskrbo s toploto, ki bo obenem omogočal ustrezno (količinsko omejeno) podporo preostalim oblikam proizvodnje toplote, npr. iz visoko učinkovite soproizvodnje, ki je sicer v kratkem času ne bi bilo mogoče zagotoviti z OVE ali z izkoriščanjem odvečne toplote.	2020-2030	MZI; SVRK; EKO SKLAD;
4.	Program sofinanciranja (finančne spodbude) za naložbe v nove sisteme DO na lesno biomaso, za širitve in prenavo obstoječih sistemov in za izgradnjo novih kotlovnice s sodobnimi kotli na lesno biomaso ali sprejemniki sončne energije kot vir toplote za obstoječe sisteme DO.	2020-2030	MZI;

2.2.2. Prihodnost nadaljnjega razvoja finančnih shem

Prihodnost nadaljnjega razvoja finančnih shem vidimo predvsem v nacionalnih razvojnih programih in koheziji, ki temelji na ukrepih in smernicah Evropske unije. Vlaganje v tovrstno infrastrukturo in prehod na zeleno energijo se sedaj izvaja oz. sredstva lahko dobijo direktno investitorji na podlagi nepovratnih sredstev oziroma ugodnih posojil za določene ukrepe, kot navajamo zgoraj.

Ena od odličnih zamisli je tudi, da bi se kohezijska politika izvajala preko lokalnih skupnosti, se pravi, da bi sredstva pridobivala javna podjetja oz. posamezniki, ki bi v ukrepe vlagali v določeni lokalni skupnosti - občini v javno infrastrukturo. Na ta način bi lokalne skupnosti pridobile še dodatno motivacijo za uresničitev prehoda na zeleno energija, ki je trenutno bolj slabo naravnana, saj v proračunu običajno za tovrstne projekte zmanjka sredstev.

Kot posameznik, del Gospodarske zbornice Slovenije in člani Energetske zbornice Slovenije, si bomo prizadevali, da se ta politika izvaja skozi lokalne skupnosti, ki razpolagajo s sistemi daljinskega ogrevanja in tu je potrebno podati precej povdarka.

Rezultat prizadevanj je zelo slab, saj lokalne skupnosti po večini za tovrstne investicije nimajo proračunskih sredstev in tudi razpisi so nastavljeni tako, da se na le-te lahko prijavljajo le gospodarske družbe, občine pa ne. Slabost tega je, da se manjše občine, ki nimajo podjetij v lasti, na tovrstne razpise sploh ne morejo prijaviti.

Vsekakor menimo, da so nacionalne sheme, ki temeljijo na Evropski kohezijski politike dokaj uspešne in zadovoljive, lahko pa bi še bile uspešnejše, če bi se izvajale preko lokalnih skupnosti/občin. Na ta način bi se v proračunu zagotavljala sredstev za izvajanje investicij v sisteme daljinskega ogrevanja, do sedaj pa je po večini, prav tako pa tudi na Ptuj, to le zgolj politična odločitev, ki pa ni najboljša za uresničitev prehoda na t.i. zeleno prihodnost.

2.2.3. Zaključek

Na to temo smo se v času projekta ogromno pogovarjali z občinami in drugimi akterji na lokalnem območju, smo pa žal ugotovili, da na situacijo nimamo večjega vpliva. Vedno se ustavi pri tem, kdo in na kakšen način bo zagotovil sredstva. Zraven tega je potrebno z ate namene vzpostaviti službo, ki bo tovrstne razpise pripravljala in določila ključ delitve the sredstev.

Menimo, da so sredstva, ki so na voljo na nacionalnem nivoju zadostna za prehod na zeleno energija in v rekonstrukcijo daljinskih ogrevanj v lokalnih skupnostih. Kot člani Energetske zbornice Slovenije, pa si bomo prizadevali, da bo zakonodaja in posledično razpisi na tem področju čimbolj prilagojeni lokalnim skupnostim za reševanje problemov.

Nadaljevanje razvoja finančnih shem oz. uresničevanje le-the bi v bodoče moralo biti točno določeno zapisano v Lokalnih energetskih konceptih občin, ta dokument pa bi predstavljal za Občine obveznost in ne zgolj mrtve črke na papirju. Obvezna priloga shem bi moral biti tudi finančni plan za uresničevanje ciljev, ki seveda temeljijo na ciljnih in smernicah Evropske unije.